

КАПІТАЛІЗАЦІЯ БАНКІВ ЯК ЧИННИК ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

CAPITALIZATION OF BANKS AS A FACTOR OF GROWTH OF THE ECONOMY OF UKRAINE

УДК 336.71

Ковда Н.І.

старший викладач кафедри банківської справи та фінансового моніторингу Національний університет державної фіскальної служби України

Татьяніна С.М.

старший викладач кафедри банківської справи та фінансового моніторингу Національний університет державної фіскальної служби України

У статті розглянуто питання капіталізації банків як чинника зростання економіки України. Розглянуто вимоги НБУ щодо нормативів приведення банками статутного та регулятивного капіталу до мінімального розміру. Визначено основні тенденції функціонування вітчизняних банків. Наведено SWOT-аналіз чинників впливу на банківську систему України. Визначено стратегічні завдання нарощування капіталу банків.

Ключові слова: банк, капітал, капіталізація, банківська система, підвищення капіталізації.

В статье рассмотрены вопросы капитализации банков как фактора роста экономики Украины. Рассмотрены требования НБУ относительно нормативов приведения банками уставного и регулятивного капитала до минимального размера. Определены основные тенденции функциони-

рования отечественных банков. Приведен SWOT-анализ факторов влияния на банковскую систему Украины. Определены стратегические задачи наращивания капитала банков.

Ключевые слова: банк, капитал, капитализация, банковская система, повышение капитализации.

The article deals with the issues of capitalization of banks as a growth factor of the Ukrainian economy. Requirements of the NBU regarding norms of bringing statutory and regulatory capital to banks to the minimum size are considered. The main tendencies of the functioning of domestic banks are determined. SWOT analysis of factors influencing the banking system of Ukraine is presented. Strategic tasks of increasing capital of banks are determined.

Key words: bank, capital, capitalization, banking system, increase of capitalization.

Постановка проблеми. В умовах нестабільного розвитку економіки й уведення режиму плаваючого валютного курсу все більш актуалізується проблема капіталізації банків.

Банківський бізнес може стати чинником зростання економіки за достатнього рівня капіталізації банків. У сучасних умовах проблема капіталізації банків є актуальною, оскільки рівень капіталізації банківської системи будь-якої країни є важливим показником, який визначає достатність банківського капіталу в економіці. Недокапіталізація банків може призвести до негативних наслідків як для банківського сектору, так і для економіки країни у цілому. Так, для економіки недокапіталізація може обернутися втратою позицій на світовому ринку, зниженням темпів економічного розвитку, кредитною кризою, зниженням інвестиційного рейтингу; для банківського сектору – уповільненням розвитку бізнесу, зниженням рейтингів надійності, невиконанням вимог регулятора.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання капіталізації банків розглядалися у вітчизняній науці такими вченими-економістами, як Ю.М. Дьячкова, В.О. Онищенко, С.Б. Манжос, М.Ю. Мельничук, Р.І. Тиркало, В.В. Коваленко, В.І. Міщенко, І.В. Швецова тощо.

Постановка завдання. Мета статті полягає у розкритті необхідності капіталізації банків у сучасних умовах для забезпечення зростання економіки України.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Однією з найважливіших умов розвитку вітчизняної економіки є стабільна банківська система. В умовах сучасного динамічного середовища

надійність банківської установи, її фінансова стійкість та потенціал визначаються рівнем достатності капіталу.

Банківський капітал – це та основа, на якій будується весь механізм банківської діяльності. При цьому основним завданням банківського сектору є забезпечення оптимального розміру банківського капіталу.

Важливим для подальшого дослідження є розуміння поняття капіталізації банків. На офіційній сторінці НБУ оприлюднено позицію регулятора щодо цього поняття з посланням на низку відповідних джерел. Зокрема, відзначається, що капіталізація – це: 1) збільшення обсягу капіталу банку; 2) сукупна вартість цінних паперів, що обертаються на фондовому ринку країни; 3) сукупна максимальна вартість акцій та облігацій, які може випустити компанія; 4) збільшення вартості банку у зв'язку зі зростанням його ринкової вартості; 5) додавання нарахованої суми відсотків до основної суми депозиту та подальше нарахування доходів на більшу суму; 6) питома вага цінних паперів певного виду в загальній сумі емісії цінних паперів або капіталі компанії – норма капіталізації; 7) додатковий випуск акцій для збільшення капіталу або спрямування частини доходів (прибутку, дивідендів) на збільшення капіталу банку; 8) капіталізація прибутку; 9) включення нарахованих і сплачених кредитором відсотків за використані кредити у вартість новостворених активів (будівлі, споруди), а не вирахування цих відсотків із прибутку чи віднесення на собівартість. Метою такої капіталізації є чітке відображення реальної вартості капітальних вкладень у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності [4].

Проблема недостатнього рівня капіталізації супроводжує банківські установи з перших етапів розвитку вітчизняної банківської системи. У 1993 р. банки банкрутували, навіть повністю не сформувавши статутний капітал. Із 1995 р. Національний банк України посилив вимоги до розміру капіталу банків, а з 2000 р. увів класифікацію банків за рівнем капіталізації, поділивши банки на чотири групи. Саме капітал банку є основою його функціонування та створює базис для ведення подальшої діяльності [6].

Післякризовий період розвитку банківської системи України змінив підходи до групування банків. Ураховуючи те, що 2015 р. у цьому питанні характеризується як «перехідний», починаючи з 2016 р. відбулися суттєві зміни щодо цього. З 2016 року Національний банк України відходить від «кількісного підходу» як базового під час розподілу банків на групи, а як ключовий підхід починає використовуватися специфіка бізнес-моделей банків.

6 серпня 2014 р. НБУ видав Постанову № 464 «Про приведення статутного капіталу банків у відповідність до мінімально встановленого розміру», якою встановив графік збільшення мінімального розміру статутного капіталу. 4 лютого 2016 р. Постановою правління НБУ № 58 «Про збільшення капіталу банків» [9] було внесено зміни до попередньої постанови, які передбачали пришвидшення графіку збільшення мінімального розміру статутного капіталу. 7 квітня 2016 р. НБУ затвердив постанову № 242 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України» [9], якою встановив більш м'який і плавний графік збільшення мінімального розміру статутного капіталу. 11 січня 2017 р. НБУ затвердив Постанову № 2, якою остаточно відмінив дію 58-ї Постанови.

Проте у зв'язку з тим, що станом на 11 грудня 2017 р. статутний капітал менше 300 млн. грн. мали 42 банки (половина від тих, що функціонують в Україні), Національний банк України знову змінив графік, відповідно до якого банки повинні збільшити свій капітал. Зокрема, вимога до капіталу в 300 млн. грн. перенесена на два роки пізніше, а в 400 млн. грн. – на три роки пізніше. Водночас кінцевий термін докапіталізації в 500 млн. грн. залишився незмінним – 11 липня 2024 р. (табл. 1). Відповідне рішення затверджено Постановою

Правління НБУ «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України» № 136 від 21 грудня 2017 р. [9].

За даними НБУ, ситуація у фінансовій системі наприкінці 2017 р. стабілізувалася, динаміка показників банків України була позитивною, адекватність капіталу невеликих банків суттєво (більше ніж у два рази) перевищувала нормативне значення. Також за результатами діагностики якості активних операцій лише чотири банки з групи невеликих потребували докапіталізації через незадовільну якість кредитного портфеля. Отже, ці об'єктивні чинники дали змогу регулятору пом'якшити графік приведення банками мінімального розміру статутного та регулятивного капіталу до встановлених вимог без створення додаткових ризиків для фінансової стабільності.

Водночас із 1 січня 2018 р. НБУ запровадив щорічну оцінку стійкості банків. Вона складається з трьох етапів:

Перший – перевірка аудиторськими фірмами, включеними до Реєстру аудиторських фірм, якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями.

Другий – екстраполяція результатів першого етапу та оцінка достатності капіталу банку станом на дату оцінки.

Третій – оцінка НБУ достатності капіталу банку за результатами стрес-тестування за базовим та несприятливим макроекономічними сценаріями на трирічному горизонті прогнозування.

Як відомо, банк може залучати ресурси двома основними шляхами: із власного капіталу і запозичуючи. При цьому акціонери банку захищені інститутом обмеженої відповідальності, адже будь-який кредит банку не дає права регресу. Якщо власний капітал банку йде «в мінус», що трапляється, наприклад, за ризикованої кредитної політики, то акціонери банку не так уже й багато втрачають. Це пов'язано з тим, що всі збитки лягають на кредиторів банку і державу. Але у банків є ще одна специфічна особливість: додаткових вигід від вливання капіталу в банк із боку його акціонерів не отримують не тільки самі акціонери, а й кредитори (у зв'язку з відсутністю права регресу). Єдина група, яка безпосередньо виграє від збільшення власного капіталу банку, – це платники податків, оскільки в разі банкрутства банку на компенсацію

Таблиця 1

Графік приведення банками статутного та регулятивного капіталу до мінімального розміру

Сума, млн. грн.	Попередній графік, терміни	Актуальний графік, терміни
300	Від 11.07.2018	Від 11.07.2020
400	Від 11.07.2019	Від 11.07.2022
450	Від 11.07.2020	-
500	Від 11.07.2024	Від 11.07.2024

Джерело: офіційний сайт Національного банку України. URL: <https://bank.gov.ua>

за вкладками може знадобитися менше державних коштів [11].

У зв'язку із цим виникає питання: яким повинен бути норматив достатності капіталу? Чи актуальні для нас 8% (6% основний капітал плюс 2% – додатковий) рекомендовані Базелем III? І якщо в Україні норматив достатності капіталу банку трохи вище (10%), чи варто орієнтуватися на Базель, чи має сенс зменшити встановлений в Україні норматив?

Серед учених і практиків є різні думки щодо доцільного нормативу капіталу банків. Наприклад, Девід Майлз, член комітету з грошової політики Банку Англії, вважає, що капітал банку повинен становити не менше 20% від зважених за ризиком активів банку. Своєю чергою, економісти Анат Адманті і Мартін Хеллвіг у книзі «Нові надії банкірів» пропонують підтримувати банківський капітал на рівні 30% по відношенню до активів. На думку Б. Данилишина, їх уведення в Україні зараз або в найближчому майбутньому не є доцільним [11].

Дослідження основних показників функціонування вітчизняних банків за період 2008–2018 рр. дає змогу виокремити такі основні тенденції:

1. Стрімке зменшення кількості банків (зі 181 у 2008 р. до 82 у 2018 р.), що зумовлене недостатнім рівнем капіталізації та ліквідності активів, а також через активне позбавлення регулятором ліцензій неплатоспроможних банків.

2. Суттєве погіршення якості кредитних портфелів та збільшення частки проблемних кредитів.

3. Зменшення рівня прибутковості банків через девальвацію гривні, збільшення валютних

зобов'язань та зменшення чистих процентних доходів.

4. Збільшення частки активів державних банків, рефінансування проблемних державних банків для зміцнення їхніх конкурентних позицій на ринку.

З огляду на високу ризикованість банківської діяльності в Україні, яка, з високою вірогідністю, буде зберігатися ще достатньо довгий час, слід очікувати подальшого зменшення кількості невеликих комерційних банків та збільшення капіталізації лідерів ринку банківських послуг (посилення концентрації) [2, с. 54].

У табл. 2 наведено SWOT-аналіз, який демонструє сильні та слабкі сторони банківської системи України, а також можливості подальшого розвитку та загрози, які несуть потенційні ризики.

Як видно з табл. 2, вітчизняні банківські установи мають досить значний перелік слабких сторін та загроз. Вирішити значну частину проблемних аспектів у діяльності банків можливо за рахунок підвищення рівня їхньої капіталізації.

Нарощування банківського капіталу в умовах зростання невизначеності ґрунтується на використанні таких принципів [6]:

- відповідності попиту на ринку;
- підвищення ефективності з погляду прибутковості і ліквідності;
- можливості змінюватися в разі зміни ринкової ситуації;
- обліку кінцевого результату роботи банку і його філій;
- використання передових технологій;

Таблиця 2

SWOT-аналіз чинників впливу на банківську систему України

	ПОЗИТИВНИЙ ВПЛИВ	НЕГАТИВНИЙ ВПЛИВ
	Сильні сторони	Слабкі сторони
ВНУТРІШНІ СЕРЕДОВИЩЕ	<ul style="list-style-type: none"> – широкий асортимент банківських продуктів та послуг; – можливість фінансування крупних проектів; – розвинута мережа кореспондентських відносин; – використання сучасних інформаційних технологій; – обслуговування карткових проектів та наявність мережі банкоматів; – оперативна система консультування та підтримки клієнтів 	<ul style="list-style-type: none"> – недостатній рівень капіталізації, звідси – обмежена можливість покриття банківських ризиків; – високі відсоткові ставки за виданими кредитами; – недоліки в системі внутрішнього контролю та аудиту; – недостатній рівень залучених від населення ресурсів; – недостатня диверсифікація кредитного портфеля; – нестабільність та недосконалість законодавства; – відсутність прозорості в наборі співробітників та їх недостатній рівень професіоналізму
	Можливості	Загрози
ЗОВНІШНІ СЕРЕДОВИЩЕ	<ul style="list-style-type: none"> – прийняття нових або вдосконалення наявних законодавчих актів, які стосуються банківської системи; – поліпшення інвестиційного клімату; – зростання рівня доходів населення, зниження інфляції та податкового навантаження суб'єктів економіки; – збільшення розміру власного капіталу банків; – поліпшення якості кредитного портфеля; – підвищення професіоналізму персоналу; – підвищення якості послуг, що надаються банками 	<ul style="list-style-type: none"> – високий рівень доларизації; – зростання інфляції та відсоткових ставок; – посилення фінансової кризи; – збої в роботі програмного забезпечення банків; – зміни в податковому законодавстві; – зниження довіри клієнтів; – поширення шахрайства

Джерело: складено за [2]

– ефективної роботи менеджменту.

Кризові процеси в сучасному банківському секторі багато в чому визначаються недостатнім рівнем планування й управління банківським капіталом. При цьому найважливішим завданням є розроблення стратегії зростання капіталу відповідно до ризиків, що супроводжують банківську діяльність, що дало б змогу нарощувати капітал з урахуванням інтересів власників і менеджерів. У цьому разі зросте довіра з боку всіх зацікавлених учасників ринку, що може призвести до збільшення прибутку й інвестицій у статутний капітал [3].

Стратегічні завдання нарощування капіталу банків реалізуються шляхом таких техніко-економічних рішень:

а) адекватний розрахунок і дотримання розміру нормативу власних коштів;

б) пошук додаткових ресурсів для виконання банком своїх зобов'язань перед кредиторами та вкладниками;

в) залучення строкових депозитів для забезпечення ліквідності, а також депозитів до запитання для отримання банком прибутку за рахунок використання «дешевих» ресурсів.

Основною стратегічною метою діяльності банку у сфері забезпечення ресурсами є нарощування капіталу за умови підтримки ліквідності і забезпечення рентабельності.

Існує безліч чинників, що впливають на формування і зростання банківського капіталу.

По-перше, банк може здійснювати інвестування тільки в межах наявних у нього ресурсів. Ресурсна база в банківській діяльності зумовлює масштаби і величину банківського портфеля і, отже, обсяг і структуру доходів банку.

По-друге, чималу роль у становленні структури капіталу і процентного співвідношення власних і позикових коштів відіграють тимчасовий характер і можлива нестабільність залучених коштів.

По-третє, склад і структура капіталу комерційного банку робить істотний вплив на його ліквідність та фінансові результати діяльності у цілому. Крім того, існують і такі основоположні чинники, як період роботи банку, величина його власного капіталу, особливості діяльності банку, склад бізнесу, клієнтська база, кредитно-інвестиційна політика та, нарешті, стан середовища на банківському ринку [8].

Необхідність нарощування капіталу банків визначають такі об'єктивні чинники, як:

1) розширення масштабів діяльності банку, виконання регулятивних вимог до збільшення абсолютної достатності капіталу;

2) погіршення якості банківських продуктів, ризики, які можуть ураховуватися в розрахунку показників достатності власних коштів;

3) невідповідність потенціалу українських банків потребам економіки;

4) наявність можливості залучення додаткових джерел капіталу;

5) проблема невідповідності величини капіталу і рівня ринкових ризиків;

6) необхідність підвищення надійності банку, зниження витрат і можливість додаткових конкурентних переваг;

7) посилення конкуренції в банківському секторі, у тому числі з боку іноземного капіталу;

8) необхідність диверсифікації діяльності.

На нашу думку, найважливішою проблемою нині є низький ступінь капіталізації банківської системи, що стримує її кредитний потенціал. При цьому відновлення економіки після кризи сприятиме посиленню конкуренції серед банків, що ще більше спонукатиме банки до підвищення капіталізації.

Висновки з проведеного дослідження. Майбутнє українського банківського сектору полягає у формуванні конкурентоспроможних, достатньо капіталізованих банків шляхом розширення масштабів діяльності за рахунок консолідації, централізації та інших джерел. Найважливішою проблемою нині є низький ступінь капіталізації банківської системи, що стримує її кредитний потенціал. При цьому відновлення економіки після кризи ще більше сприятиме посиленню конкуренції серед комерційних банків, що ще більше мотивуватиме банки до нарощування капіталу.

Необхідність зростання банківського капіталу зумовлена також і необхідністю зростання української економіки. Зростання капіталу неможливо буде забезпечити тільки за рахунок внутрішніх джерел, необхідно активізувати процеси концентрації, централізації капіталу банків за рахунок залучення коштів із національного і світового ринків і тим самим створити можливість прискореного зростання капіталізації банківської системи. Крім того, банківська система все ще сильно схильна до кон'юнктурних коливань ринку, дії асиметричної інформації.

Таким чином, проаналізувавши й оцінивши перспективи розвитку джерел зростання банківського капіталу, відзначимо, що нарощування капіталу в умовах кризи є важливим завданням для банківського сектору. Саме підвищення капіталізації банків і забезпечення достатнього рівня покриття капіталом прийнятих банками ризиків можна відзначити як найважливішу умову розвитку банківської діяльності й підвищення стійкості банків.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Голик М. Стабілізація банківської системи як шлях до подолання економічної кризи в Україні. Банківський та реальний сектор економіки: фінансово-економічні аспекти взаємодії та перспективи розвитку. 2015. С. 128–130.

2. Дьячкова Ю.М., Швецова І.В. Удосконалення методів стабілізації банківської системи України в

умовах ризикової економіки. Економічний вісник Донбасу. 2018. № 1(51). С. 53–58.

3. Заславська Н.П. Особливості формування ресурсного потенціалу банків в умовах економічної нестабільності. Науковий вісник Ужгородського університету. 2014. № 1. С. 111–113.

4. Капіталізація: глосарій банківських термінів. URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=123360.

5. Коваленко В.В. Грошово-кредитна політика та її вплив на подолання структурних дисбалансів економіки України. Глобальні та національні проблеми економіки. 2016. № 12. С. 445–449.

6. Мельничук М.Ю. Достатність капіталу як характеристика фінансової стійкості банку. Економічні науки. 2015. № 1. С. 43–49.

7. Михеева, Н.Н. Нарашивание капитала банков в условиях кризиса. Вестник Оренбургского государственного университета. 2015. № 8. С. 104–110.

8. Міщенко В. Капіталізація банківської системи України: сьогодні та перспективи. Вісник Національного банку України. 2013. № 8. С. 11–17.

9. Офіційний сайт Національного банку України. URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=8804895.

10. Паляничко К.О. Формування ресурсної бази комерційних банків. Проблеми і перспективи економіки та управління. 2015. № 3. С. 285–289.

11. Три аргумента в пользу повышения капитализации банков. URL: <https://minfin.com.ua/ua/2017/06/06/28223761/>.

REFERENCES:

1. Gholyk M. (2015) tabilizacija bankivs'koji systemy jak shljakh do podolannja ekonomichnoji kryzy v Ukrajinі [Stabilization of the banking system as a way to overcome the economic crisis in Ukraine]. Banking and real economy: financial and economic aspects of interaction and development prospects. pp. 128-130.

2. Djachkova Ju.M., Shvecova I.V. (2018) Udoskonalennja metodiv stabilizaciji bankivs'koji systemy Ukrajinu v umovakh ryzikovoji ekonomiky [Improving the methods of stabilizing the banking system of Ukraine in a risky economy] Economic Bulletin of the Donbas. no.1(51). pp.53-58

3. Zaslavs'ka N. P. (2014) Osoblyvosti formuvannja resursnoho potencialu bankiv v umovakh ekonomichnoji nestabil'nosti [Features of formation of resource potential of banks in the conditions of economic instability] Scientific Bulletin of Uzhgorod University. no. 1. pp. 111–113.

4. Kapitalizacija: ghlosarij bankivs'kykh terminiv [Elektronnyj resurs]. – URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=123360

5. Kovalenko, V.V. (2016), Monetary Policy and its Impact on Overcoming Structural Imbalances in the Economy of Ukraine, Global'ni ta nacional'ni problem ekonomiki, No. 12, pp. 445–449.

6. Melnychuk M. Ju. (2015) Dostatnistj kapitalu jak kharakterystyka finansovoji stijkosti банку [Sufficiency of capital as a characteristic of financial stability of the bank] Economic sciences. no. 1. pp. 43–49.

7. Mikheeva, N. N. (2015) Narashchivanie kapitala bankov v usloviyakh krizisa [Growth of banks' capital in crisis conditions]. Bulletin of the Orenburg State University. no. 8. pp. 104-110.

8. Mishchenko, V. (2013) “Capitalization of the banking system of Ukraine: Present and Prospects”, Visnik Nacional'nogo банку Ukraini, No. 8, pp. 11 –17.

12. Oficijnyj sajт Nacional'nogho банку Ukrajinu [Elektronnyj resurs]. – URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=8804895

9. Paljanychko K. O. (2015) Formuvannja resursnoji bazy komercijnykh bankiv [Formation of the resource base of commercial banks]. Problems and prospects of economy and management. no. 3. pp. 285–289.

10. Tri argumenta v pol'zu povysheniya kapitalizatsii bankov [Elektronnyj resurs]. – URL: <https://minfin.com.ua/ua/2017/06/06/28223761/>

Kovda N.I. Senior Instructor at Department of Banking and Financial Monitoring
National University of State Fiscal Service of Ukraine**Tatyanina S.M.**Senior Instructor at Department of Banking and Financial Monitoring,
National University of State Fiscal Service of Ukraine**CAPITALIZATION OF BANKS AS A GROWTH FACTOR OF THE ECONOMY OF UKRAINE**

Under conditions of unstable economic development and the introduction of the floating exchange rate regime, the problem of banks' capitalization becomes more and more actualized.

Banking business can become a factor in the growth of the economy with a sufficient level of capitalization of banks. In modern conditions, the problem of capitalization of banks is quite relevant, as the level of capitalization of the banking system of any country is an important indicator that determines the sufficiency of bank capital in the economy. Undercapitalization of banks may lead to negative consequences for both the banking sector and the economy as a whole. Thus, for an economy, undercapitalization may result in a loss of position in the world market, a decline in economic development, a credit crisis, and a decrease in the investment rating. For the banking sector, it means slowing down of business development, decreasing in reliability ratings, as well as non-compliance with the requirements of the regulator.

Banking capital is the basis, on which the whole mechanism of banking activity is being built. At the same time, the main task of the banking sector is to ensure the optimal size of bank capital.

Strategic tasks of the capital enlargement of banks are performed through the implementation of the following directions: adequate calculation and compliance with the size of the standard of own funds; search for additional resources for the bank to fulfil its obligations to creditors and depositors; attraction of deposits to ensure liquidity.

The future of the Ukrainian banking sector lays in the formation of competitive, sufficiently capitalized banks by expanding the scope of activities through the consolidation, centralization, and other sources. The most important problem at the moment is the low degree of capitalization of the banking system, which holds back its credit potential. At the same time, the recovery of the economy after the crisis will further contribute to increasing competition among commercial banks, which will further motivate banks to build up capital.

The need for the growth of bank capital is also due to the need for the growth of the Ukrainian economy. The growth of capital cannot be secured only at the expense of domestic sources, it is necessary to intensify the processes of concentration, centralization of banks' capital by attracting funds from the national and world markets, and thereby create an opportunity for accelerated growth of capitalization of the banking system. In addition, the banking system is still strongly exposed to market fluctuations, asymmetric information.

Thus, after having analysed and evaluated the prospects of the development of bank capital growing resources, the fact that capital growth in a crisis is an important task for the banking sector should be noted. An increase in the capitalization of commercial banks and the provision of the adequate coverage of capital risks taken by banks risks should be noted as an essential condition for the development of banking activities and increase the stability of commercial banks.